

«شرق» در آستانه دومین ماه شورای ششم بررسی می‌کند

چگونه چالش در آمد در شهرداری حل شد؟

نکردیم و آن را در محاسبات نیاوردیم. ما در کمیسیون برنامه و بودجه اعتقاد داریم که بودجه بایستی اصلاح شود. در اصلاح بودجه، این موارد هم لحاظ می‌شود. بحث درآمدها و هزینه‌ها یک مقدار منطقی‌تر می‌شود. به این جهت ما می‌گوییم که دل به بحث درآمدهای دولت نبسته‌ایم.

ضمن اینکه الان زود است قضاوت کنیم و ببینیم که هماهنگی بین دولت و مدیریت شهری با احم است یا به خنده. باید زمانی بگذرد و دولت و شهرداری تهران مستقر شود و موانعی که هست برطرف شود تا در این چهار سال آینده بتوانیم بگوییم این اتفاق یک اتفاق مومنوی بوده و این هماهنگی بین دولت نه فقط بین دولت و شهرداری بلکه بین کل ارکان نظام به وجود آمده است. ما نته‌تها مشکل مدخلی نداریم بلکه مشکل قانون هم داریم که بایستی مشکل آن در مجلس حل شود. ما در قوه قضائیه هم مشکل زیادی داریم که نیاز به هماهنگی است. این هماهنگی‌ها کمک می‌کند ما معضلات شهر تهران را کمتر کنیم. به‌جز بحث درآمدی، میزان بدهی‌های شهرداری هم یکی از موضوعاتی است که اختلاف‌نظرهایی میان اعضای شورای شهر و شهرداری وجود دارد. شهردار تهران

چندی‌پیش اعلام کرد شهرداری تهران ۸۰ هزار میلیارد تومان بدهی دارد که ۱۲.۵ هزار میلیارد باید بابت آن سود بانکی پرداخت کنیم، اما این به معنای بن‌بست نیست و شهر ظرفیت‌های زیادی دارد و راه‌های متنوعی وجود دارد که بن‌بستی برای ما نمی‌گذارد. دو عضو کمیسیون برنامه و بودجه دو واکنش متفاوت به این

شهرداری‌ها و نه فقط شهر تهران. امسال به جهت افزایش نرخ عوارض شهرسازی و بلاتکلیفی مدیریت شهری به دلیل تغییر مدیران و دوران گذار، متأسفانه تابستان افت خیلی زیادی در بحث درآمدها داشتیم. با این مصوبه‌ای که اخیرا درخصوص تعدیل و تخفیف عوارض داده شد، امیدواریم این چرخه به حرکت دربیاید و گزاری‌شی که از مناطق داریم، پروانه‌هایی که منتظر چنین موضوعی بودند در مدتی که این مجوز را به شهرداری تهران دادیم، اقدام به پرداخت عوارض کرده و تا حدودی کاهش درآمدهای تابستان جبران شده است. او به بدهی‌های دولت و تعهدات و تکالیفی که در برابر شهرداری‌ها دارد، اشاره می‌کند و می‌گوید: قرار بود صحبت‌هایی هم با دولت انجام شود. دولت هم به‌جز بدهی‌هایی که به شهر تهران دارد، مبالغی هم بایستی بر اساس قانون در اختیار شهرداری تهران بگذارد که قول‌هایی در این رابطه از دولت گرفته شده است. امیدوارم این نکته‌ای که شهردار تهران گفته‌اند در بحث درآمدها مشکل نداریم، تحقق این موارد باشد. مهم‌تر از بحث درآمدها، بحث هزینه‌هاست که باید کنترل شود. به نظرم شهرداری تهران هزینه‌های بسیار زائدی دارد که بایستی جلوی آنها گرفته شود. بعضی از پروژه‌ها بسیار گران تمام می‌شود و به هر حال باید در بحث هزینه‌های پروژه‌ها دقت خیلی زیادی شود و به نظر من اگر جلوی این تِرج‌ها گرفته شود، با همین درآمد اندکی هم که شهرداری تهران دارد شهر تهران می‌تواند خوب اداره شود. صادقی ادامه می‌دهد: بعضی از پروژه‌ها واقعا اصلا نیاز شهر نیست و ما برای چیزی که نیاز شهر نیست میلیاردها هزینه می‌کنیم! ما داریم بعضی پروژه‌هایی را انجام می‌دهیم که جزء اولویت‌های شهری است که ما بایستی به هر حال اولویت‌های شهر را در نظر بگیریم. این آ‌قدر که تکرار انجام این هزینه‌های گران، بی‌اولویت و غیرضروری هستم، نگران بحث درآمدهای شهر نیستم.

تجربه این سال‌ها نشان داده است که دولت‌ها چه از یک جریان سیاسی با مدیریت محلی و چه غیرهمسو وعده‌هایشان در حوزه حمایت از شهرداری‌ها محقق نمی‌شود و این جمله پرویز سروری در شورای چهارم بارها از زبان دیگر اعضای شورا تکرار شد که برخی دولت‌ها با احم سهم شهرداری را نمی‌دهند و برخی با لیبختن، اینکه مدیریت شهری برای حل مشکلات مالی روی کمک دولتی‌ها حساب کند، چقدر واقع‌بینانه است؟ صادقی در این خصوص توضیح می‌دهد که قطعا روی درآمد‌هایی که دست ما نیست، حساب

نورا حسینی؛ دو ماه از آغاز فعالیت مدیران تازه شهر گذشته است. به نظر می‌آید دیگر مثل روزهای نخست نگرانی دخل خالی و کاهش درآمدهای شهر وجود ندارد. به‌تازگی علیرضا زاکانی اعلام کرده است که شهرداری هیچ مشکل درآمدی نخواهد داشت. او گفته است نیازمند انضباط مالی و درک درست زمینه ایجاد درآمد پایدار هستیم و الحمدلله شهر به قدری امکان و اقتضا دارد که ما این مسیر را خواهیم رفت. این نگاه‌هایی که کمبود داریم و چه کار کنیم به انجام کارهای احساسی و فراتر از قانون منجر می‌شود و ما به همه این موارد تن نخواهیم داد و مسیر دقیق خودمان در حوزه مالی را طی می‌کنیم.

در حالی شهردار تهران معتقد است شهرداری مشکل درآمدی نخواهد داشت که کارکنان بخشی از زیرمجموعه‌های شهرداری چندماه‌ی است حقوق خود را نگرفته‌اند و پروژه‌های بزرگی مانند توسعه مترو و نوسازی ناوگان اتوبوسرانی به دلیل چالش‌های مالی به کندی پیش می‌روند. با وجود خونسردی شهردار، اعضای شورای شهر نگران کاهش درآمدها شهرداری هستند. آنها که در ابتدا از آغاز پروژه‌های بزرگ در تهران سخن می‌گفتند، این روزها محتاطانه‌تر وعده می‌دهند و از آغاز بر پروژه‌ای را مشروط به تأمین منابع لازم می‌کنند. اولین مصوبه شورای شهر تعدیل و تخفیف نرخ عوارض شهرسازی برای تشویق سازندگان به دریافت پروانه ساخت بود. آنها امیدوار بودند با این تعدیل‌ها سازندگان مردم اقدام به دریافت پروانه کنند و قفل درآمدی در مناطق باز شود. به نظر می‌آید بعد از این مصوبه درآمدهای شهرداری افزایش زیادی داشته اما این افزایش به میزان آید بوده که شهردار تهران با آرامش صد خبرنگاران گوید که دیگر مشکل درآمدی در شهرداری ندارند. چندی‌پیش، ناصر امانی درباره اوضاع وخیم درآمدهای شهرداری تهران گفته بود: اوضاع تحقق بودجه اصلا خوب نیست. به نسبت کل سال ۲۰ درصد و به نسبت ۲۷هفته‌ای که از سال گذشته، متأسفانه کمتر از ۴۰ درصد بودجه شهرداری محقق شده است. در جلسه‌ای که با معاون مالی و اقتصادی شهرداری تهران داشتیم، بنا شد در کمیسیون بودجه بررسی کنیم که آیا نیاز هست در لایحه متمم بودجه تصمیمی برای کاهش بودجه شهرداری بگیریم یا اینکه همین بودجه با درصد تحقق کمتری باقی بماند.

به گفته این عضو شورا، برای مثال اگر هر سال ۹۰ بالای صد درصد بودجه محقق می‌شد، امسال ۷۰ تا ۷۵ درصد باید محقق شود. این موضوع ایرادی از نظر ما ندارد، اما باید مواظب باشیم بابت این بودجه قراردادی بسته نشود که به بدهی شهرداری اضافه شود. این در حالی است که احمد صادقی عضو کمیسیون برنامه و بودجه شورای شهر تهران به «شرق» می‌گوید: تابستان فصل ساخت‌وساز است و فصل کسب درآمد برای هرچند ایران در کشاکش ضدبشری‌ترین تحریم‌های تاریخ قرار دارد، ولی این دلیل واقعی فقدان یا ابهام در «پروژه توسعه» نیست، بلکه مشکل در فقدان فراگیری «نیروهای ملی توسعه» است.

۹. گره تحریم آن‌چنان در ساختارهای حقوقی ایالات متحده تنیده شده است که به‌سادگی و در کوتاه‌مدت یا میان‌مدت قابل رفع و رجوع نیست. این هم دلیل دیگری است که آمریکا نمی‌خواهد رابطه با ایران تعمیق یابد و به‌لحاظ استراتژیک به نفع خود می‌داند که زمان ایران را بخرد و تحریم را تسهیل نکند. طولانی‌شدن مذاکرات هم به نفع ما نیست. ساختار حقوقی و سیاسی تحریم‌های ظالمانه و غیرانسانی آمریکا به‌گونه‌ای است که فقط باید از پیچیده‌ترکردن آن خودداری شود. از رفتن پرونده به شورای امنیت، فرارگرفتن ذیل فصل هفتم منشور ملل متحد، تنش‌های گفتاری در روابط خارجی، سردی در پیگیری مذاکرات و... باید جلوگیری کرد. انتظار از مذاکرات را در باب تحریم به‌صورت حداقلی ببینید، یعنی فعلا و البته فقط فعلا، همین که اوضاع به دوران پیش از ترامپ برگردد کافی است. توقع ما از مذاکرات بیشتر باید این باشد که فرصت‌های گسترده‌تر ارتباطات خارجی را فراهم کند، نقش‌آفرینی افزون شود، فرصت‌های اقتصادی و رسانه‌ای فراهم کند و... ضمن تأکید بر درستی آرمان‌های حقانی باید گفت که خیال‌پردازی‌های شبه‌تئوریک و انزواجویانه ذیل عنوان «شجاعت» نتیجه خوبی برای

۱۰. به مفهوم «واسطه استراتژیک» توجیه کنید. آن‌چنان که گفته شد، از طریق «واسطه استراتژیک»، «دوستان»، کارکرد «دشمنان» را پیدا می‌کنند. نیروهای نیابتی را از کار می‌اندازند و کارکرد آنان می‌تواند بدر از کارکرد دشمن باشد. به قول سعدی «چون دوست دشمن است شکایت کجا بریم». وانگهی، دشمن از طریق واسطه‌گری دوستان از دشمنی‌اش کم نمی‌گذارد، بلکه قدرتش را تحکیم می‌کند. آمریکا تا اطلاع ثانوی هیچ چیز از دشمنی با ما کم نمی‌گذارد، دموکرات و جمهوری‌خواه هم ندارد. ساده‌لوحی است اگر خیال کنیم که حتی با ارتباطات گسترده با آمریکا از خنجرش در امانیم؛ همان خنجری که اخیرا در ماجرای نوسازی ناوگان زیردریایی استرالیا به پشت فرانسه وارد کرد. اساسا در این «جنگل» همه خنجر دارند؛ خنجر منافع ملی و ملاحظات استراتژیک. خنجر آمریکا و اروپا با خنجر چین و روسیه تفاوتی ندارد. البته به‌عنوان یک معلم از این بی‌اخلاقی و توحش مدرن که با نام منافع ملی دامن بشریت را آلوده کرده است، بسیار متأسفم؛ ولی به قول آن دیپلمات فرانسوی «C'est la vie»، زندگی همین است. حتما تصویر شام خانوادگی جان کری دموکرات و بشار اسد با همسرانش را دیده‌اید که چقدر «دوستانه» به نظر می‌رسد.

دیپلمات‌ها خنجری را نیز با خود به میهمانی می‌برند؛ بشار اسد با خنجر دموکرات‌ها تا آستانه سقوط رفت و با واسطه‌گری استراتژیک روس‌ها به بند تحقیر کشیده شد و

ادامه از صفحه ۵

«واسطه استراتژیک»؛ چه باید کرد؟ (۳)

حتی اجازه ندادند که در پشت سر ولادیمیر پوتین بایستد و عکس بگیرد. جان کلام اینکه در عین حفظ بی‌اعتمادی، روابط با غرب نیز باید گسترش یابد و رویکرد به شرق نباید به واسطه‌گری استراتژیک دیگران میدان دهد. سخنان وزیر محترم امور خارجه را باید از این منظر ببینیم. معمولا این سخنان در حد تعارفات دیپلماتیک است و به نظر ایشان باور ندارند که روسیه واقعا مایل باشد که «نسبت به تغییرات احتمالی در مرزهای کشورها در منطقه واکنش و حساسیت نشان دهد و نسبت به حضور تروریست‌ها و تحرکات رژیم صهیونیستی در منطقه که علیه صلح و امنیت است حساس باشد». چنین سخنانی به باور من نوعی هشدار محترمانه دیپلماتیک وزیر خارجه ایران به روسیه است. اگر امید واهی به روسیه ببندیم، اسیر واسطه‌گری استراتژیک شده‌ایم. آنچه سبب می‌شود روسیه در شمال کشور به «تغییرات احتمالی در مرزها یا حضور تروریست‌ها و تحرکات رژیم صهیونیستی» حساس نباشد، دقیقا این است که ما هنوز موقعیت بازی استراتژیک در این منطقه را نداریم. اوضاع نه مانند لبنان است، نه یمن و نه عراق. اینکه چگونه باید در این منطقه دستان پر داشته باشیم، دقیق‌تر باید تدریر افراوان است.

۱۱. از منظر رئالیسم یک گزینه مهم برای ایران افزایش قدرت سخت است. اینکه ایران قدرت موشکی داشته باشد، در ایران کمتر مورد مناقشه است؛ اما اینکه ایران یک قدرت اتمی باشد، به دلیل سایه سنگین تحریم‌ها و واکنش‌هایی که در داخل و خارج برمی‌انگیزد، مورد نکاش نظری و عملیاتی قرار نگرفته است. به نظرم در محافل آکادمیک باید باب بحث درباره پیامدهای داشتن و نداشتن قدرت اتمی ایران باز باشد و نباید بحث علمی در این زمینه را به تابیوی برای پژوهشگران تبدیل کرد. اینکه داشتن بمب اتم از سوی رهبری تحریم شده و موضع رسمی ایران این است که سلاح هسته‌ای در راستای جمهوری اسلامی جایی ندارد و همگان باید از این موضع رسمی تبعیت کنند، بحث درستی است؛ اما برخی ممکن است چنین استدلال کنند که اگر «بن‌بست‌های استراتژیک» در شمال، شرق، غرب و جنوب بر «گره ایرانی» تحمیل شود و اگر طمع دشمنان در تجزیه ایران بخواهد زمینه‌ت جری بیابد، باید در این سیاست تجدید نظر کرد. از سوی دیگر استدلال این است که اتمی‌شدن خلیج فارس با توجه به بی‌ثباتی و بی‌مسئولیتی رژیم‌های سیاسی، رواج تروریسم بین‌الملل، وابستگی برخی از این رژیم‌ها به سازمان‌های پنهان جاسوسی و... می‌تواند این منطقه را بسیار خطرناک کند. هرچند گروه اول پاسخ می‌دهند هزینه این خطر نباید فقط بر سر ایران خراب شود و قدرت‌های اصلی جهانی باید حدی از تحمل برای ایرانیان متصور باشند. از سوی دیگر «رژیم اتمی» همه کشورهای منطقه را دچار تأخیر تاریخی در دموکراسی و حقوق بشر خواهد کرد و فشارهای اقتصادی بر مردم افزایش خواهد یافت. بماند اینکه تلاش برای سلاح هسته‌ای مخالفت با قدرت‌های دوست و دشمن را در پی دارد و جنگ عمومی علیه ما را سامان می‌دهد.

امانی گفته است که بدهی به پیمانکاران به شهرداری وقتی دقیق رسیدگی می‌شود ۲۰ تا ۳۰ درصد حباب است و کاهش پیدا می‌کند. بدهی به سازمان‌ها و نهاده‌ا نیز امری متقابل است و هم آنها بدهی دارند و هم ما بدهی داریم و باید از طریق تهاثر حل شود و نباید آن را جزء بدهی حساب کنیم. برای مثال بدهی شهرداری به زمین شهری را در نظر بگیرید؛ بلدیه از روز اول تأسیس تاکنون با سازمان زمین شهری تهاثر دارد و اینها نیز جزء بدهی شهرداری حساب شده است. در دوره قبل می‌خواستند بدهی را بالا ببرند و بگویند آقای قالیباف آن قدر بدهی بالا آورده است و هر چه توانستند در رقم بدهی آب ببندد.

به گفته امانی، امامی معاون وقت نیز آخرین بار رقم بدهی را ۳۰ هزار میلیارد اعلام کرد و همه بدهی نیز وام است که برای پروژه‌های شهری گرفته شده است. حتی ۶۵ هزار میلیارد هم رقم واقعی نیست و تعجب کردم وقتی آقای زاکانی رقم بدهی را ۸۰ هزار میلیارد تومان اعلام کردند. نمی‌دانم این مابه‌التفاوت ۱۵ هزار میلیارد تومان بدهی اسمی که معاونت مالی شهرداری به ما گفته است، چیست و باید از معاون مالی ببرسم و ببینم آیا موضوع جدیدی کشف شده است که اعلام شده شهرداری ۸۰ هزار میلیارد تومان بدهی دارد. بعد از این اظهار‌نظر، زاکانی در جمع خبرنگاران به آن واکنش نشان داد. او با بیان اینکه حرفی که می‌زیم مبنا دارد، گفت: نمی‌دانم دوستان بر چه مبنایی صحبت می‌کنند. صحبت همه دوستان قابل استماع است. این گزارشی بود که معاونت برنامه و بودجه به من داد و من حرف بدون استناد نمی‌زنم. گزارشی را که از معاونت برنامه و بودجه رسما ارائه شد، باید کردم. ۶۹ هزار میلیارد تا پایان سال ۹۹ است و گفتیم تا پایان سال ۱۴۰۰، بیش از ۱۲ هزار میلیارد سود بانکی باید بدهیم.

اختلاف‌نظر این دو گروه فقط بر سر میزان بدهی‌های شهرداری تهران در جلسه هم‌اندیشی هفته گذشته مورد بررسی قرار گرفت. ناصر امانی به «شرق» می‌گوید: من ۱۰ سال قائم‌مقام مالی در شهرداری تهران بود و بدهی‌های مختلف را بررسی کرده‌ایم. وقتی گروه‌های حسابرسی به مناطق می‌رفتند و معمولا رقم بدهی به پیمانکاران ۲۰ تا ۳۰ درصد کاهش پیدا می‌کرد، او اعلام کرد اختلاف رقم ما و شهردار مربوط به این بود که شهردا تا آخر سال ۱۴۰۰ بدهی‌ها را محاسبه کردند و رقم ما مربوط به پایان سال ۹۹ است.

خبر

رسیدن ۲۴۲۰۰۰ تاکسی به سن فرسودگی تا پایان سال

● ایسنا؛ مدیرعامل اتحادیه تاکسیرانی‌های شهری کشور با تأکید بر لزوم تسریع در روند نوسازی تاکسی‌های فرسوده گفت: طبق مصوبه هیئت وزیران، تاکسی‌هایی که به سن ۱۰ سال رسیده باشند، مشمول فرسودگی می‌شوند که تا پایان سال ۱۴۰۰ تعداد تاکسی‌های فرسوده به ۲۴۲ هزار دستگاه می‌رسد. مرتضی ضامنی در تشریح روند نوسازی تاکسی‌های فرسوده گفت: از ابتدای سال ۱۴۰۰ تاکنون پنج‌هزارو ۲۵۰ راننده که متقاضی نوسازی خودروی خود بودند، در طرح نوسازی ثبت‌نام کردند که از این تعداد سه‌هزارو ۹۶۲ متقاضی خودروهای خود را تحویل گرفتند و باقی آنها در فرایند تحویل خودرو قرار دارند. وی افزود: از ابتدای شروع نوسازی ناوگان تاکسیرانی (سال ۱۳۹۵) تاکنون ۸۰هزارو ۹۹۶ دستگاه تاکسی فرسوده نوسازی شده است و طبق مصوبه هیئت وزیران، تاکسی‌هایی که به سن ۱۰ سال رسیده باشند، مشمول فرسودگی می‌شوند و اکنون ۱۹۲ هزار دستگاه تاکسی به سن فرسودگی رسیده‌اند که این عدد تا پایان سال ۱۴۰۰ به ۲۴۲ هزار دستگاه خواهد رسید. از این تعداد تاکسی نوسازی‌شده در طرح نوسازی ناوگان تاکسیرانی ۱۱هزارو ۱۲۰ دستگاه شامل نوسازی اسقاط بدون جایگزین بود. مدیرعامل اتحادیه تاکسیرانی‌های شہری کشور افزود: فرایند نوسازی ناوگان تاکسیرانی با تحویل‌خودرو با استاندارد یورو ۵ ادامه دارد و خودروهای تحویلی سمند و پژو ۴۰۵ است و یکی از دلایل کندشدن روند نوسازی ناوگان تاکسیرانی، عدم همکاری دولت در ارائه تسهیلات بانکی و همچنین از طرفی افزایش‌های پی‌درپی قیمت خودرو در هر فصل است که امیدواریم شرایطی فراهم شود تا در جهت سرعت و افزایش فرایند نوسازی تاکسی‌های فرسوده حداقل سالی یک بار شاهد رشد قیمت‌ها باشیم. او در زمینه تأمین تسهیلات بانکی برای نوسازی ناوگان تاکسیرانی گفت: شهرداری برخی شهرها برای اعطای وام مورد نیاز به رانندگان تاکسی از محل منابع شهرداری در بانک‌ها نسبت به ارائه تسهیلات ۹۰ میلیون تومانی و سود کم‌بهره اقدام کردند که بر این اساس با مشارکت شهرداری‌های تهران، اصفهان و مشهد راننده‌ها با استفاده از تسهیلات ۹۰ میلیون تومانی، فرایند نوسازی را انجام می‌دهند و در سایر شهرها فعلا به‌صورت نقدی نوسازی در حال انجام است که امید می‌رود با همکاری دولت فرایند پرداخت تسهیلات در آینده به‌صورت ملی توسط دولت اجرا شود.

را در ویزیت تهران جستجو کنید

visit.tehran.ir

سامانه جامع گردشگری

ملی ایمان داریم. همه ما در یک کشتی نشسته‌ایم.